

Література

1. Сулакшин С.С. Наука, научность, практика (лекция-размышление) / С.С. Сулакшин. — М.: Научный эксперт, 2009. — 208 с.

Солодковський Ю.М., к.е.н., доцент,
Солодковська Г.В., ст. викладач,
кафедра міжнародної торгівлі

ПРОФЕСІЙНІ КОМПЕТЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧА НАУК

Особливістю сучасної системи освіти в більшості країн світу є значний вплив факторів зовнішнього середовища на формування ринку послуг, а отже й функціонування постачальників послуг у турбулентному середовищі. Така специфіка вимагає від викладача як основного постачальника освітньої послуги, адекватно реагувати на потреби споживача та ринку. На разі, існує суперечність розвитку освітнього ринку у формуванні навчальних програм з врахуванням як фундаментальних основ — наук, так і практичних навичок — компетенцій.

У більшості сучасних досліджень визначається наявність двох базових складових компетентності викладача — індивідуальних (психічних, фізичних, соціально-комунікативних) і загальнопрофесійних. Розвиток першого аспекта компетентності є головною запорукою можливості здійснення викладацької діяльності взагалі через уміння побудувати ефективні відносини викладач–студент, тоді як вдосконалення професійних компетенцій викладача дає змогу підвищити ефективність викладання окремо взятої науки. В своїй професійній діяльності викладач науки має прагнути до розвитку взаємовідносин середовище–викладач–студент для розробки та впровадження у навчальний процес актуальних для конкретної професійної діяльності компетенцій, що в майбутньому значно підвищить готовність студента до виконання певної професійної діяльності. Тому реалізація комунікативних та інтеграційних здібностей викладача, на основі постійного самовдосконалення є запорукою його професійного успіху.

Основною компетенцією викладача має бути здатність до постійного навчання та самовдосконалення. Ми вважаємо, що формування саме такої здатності у студентів дасть їм змогу в майбутньому реалізувати власний потенціал як у практичній, так і в науковій сфері.

Стрельник С.О., к.е.н., ст. викладач кафедри
міжнародної економіки

ГРАНТ ЯК ЗАСІБ РОЗШИРЕННЯ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА МІЖ ВИЩИМИ НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ

Глобалізаційні процеси, які проникли в сферу вищої освіти, вимагають від навчальних закладів налагодження тісних ділових стосунків з представниками вищої школи інших країн. Одним із напрямів подібної діяльності є гранти. Аналізується специфіка сприйняття грантів українськими викладачами і студентами та участь українських ВНЗ у міжнародних освітніх проектах інноваційного характеру.

Корінні зміни, що відбуваються сьогодні у світі та в Україні, важко собі уявити без участі системи вищої освіти. В майбутньому конкурентоспроможною буде людина, яка не тільки опанувала основи наук, володіє новітніми способами сприйняття й передачі інформації, а й підготовлена до життя у глобалізованому багатокультурному суспільстві. Саме в такому ключі відбуваються трансформаційні процеси в системі освіти та науки. Особливо важливим за цих умов є питання готовності вищого навчального закладу до ефективної роботи в умовах підвищеної конкуренції. Стратегія має бути спрямована на створення ефективного навчального середовища, у якому студент зможе самостійно набувати знань та навичок. Головне завдання ВНЗ — навчити студента вчитися, підготувати його до прискореного розвитку науки та техніки, забезпечити необхідною інформацією. Тут беззаперечною важливості набуває рівень розвитку міжнародних відносин університету, участь у міжнародних освітніх проектах та доступність інформації про міжнародні програми для студентів, аспірантів і викладачів. Міжнародне